

ваше геройска слава. И дъйствително, народната поезия отдава на „хайдутството“ геройска роля; неговите подвиги съм възпъти въ хиляди пъсни. Въ представленията на народа „хайдутството“ бъде изразъ на висшите негови стремежи — въплъщение на неговите идеали,

При турското безправие, „хайдутството“ бъде изразъ на народната правда, органъ на наказателните репресии и на обществения съдъ, които народът считаеше за най-справедливи.

Всъкога, когато господствуващата власт не е въ състояние да даде истинско правосъдие, когато тя допуска съблазнът и оскудление на завъртната народна светина, тогава на тоя народъ остава само единъ изходъ — съ силата на своя духъ да вдъхнови своите отважни синове за собствени правдини, съдъ и разправа — да нанесатъ ударите на народната мъсть върху самовластните притъснители. „Безъ отмъщение няма спасение“, твърдѣше народът. „Благородните хора казватъ, бѣлѣжи народния герой Панайотъ Хитовъ — че отмъщението е свойствено на дивите и кръвожадните народи, а азъ мисля, че то е свойствено само на честните хора, които иматъ душа и сърдце, които цѣнятъ своето човѣческо достоинство и които не позволяватъ да се нарекатъ „животни“.

„Моето сърдце — продължава П. Хитовъ — търсеше свободата, честта и правдата. Само Стара-планина е могла да удовлетвори моите желания... Само зарадъ тая „правда“ азъ станахъ хайдутинъ“. Съ една рѣч, „хайдутството“, бидѣйки отплата за всѣки злодѣй, поддържаше у народа бодростъ на духа, опазваше обществения и националенъ животъ.

Пълното значение и смисълъ на „хайдутството“ се разкрива въ своя ширъ въ епохата на народните